

Jørgen Kühls dimissionstale

Taler

Jørgen Kühl
Rektor på A.P. Møller Skolen

Dato

3. juli 2014

Sted

A. P. Møller Skolen, Fjordalleep
1, 24837 Schleswig, Tyskland

Kære studenter, kære dimittender og meget snart kære alumner

Så kom dagen og øjeblikket, som I har set frem til igennem en lang årrække som skoleelever. Hele jeres skolegang har I arbejdet frem imod dette særlige, unikke øjeblik. Nu er det – næsten – slut. Snart slipper I, og vi slipper jer. Sender jer ud i verden, ud i et spændende og forhåbentlig meget langt og virksomt liv, som vil byde på mange udfordringer. De vil føre til mange glæder, men vil desværre også kunne give skuffelser. Jeg er dog sikker på, at I vokser med udfordringerne, ligesom I voksede med skolen.

Lige nu sidder I på trappen: glade, smilende, også meget tålmodige. I vinker ind imellem til jeres forældre, søskende, pårørende, der har haft den glæde at måtte se jer i jeres festtøj og ikke mindst studenterhuer i mere end en time i træk. Det er måske første gang, siden I fik huen på, at jeres forældre har haft tid og mulighed for alvor at iagttage jer med den på, set jer smile sammen med jeres årgangskammerater. Men jeg er sikker på, at de hele tiden har glædet sig over jer. Været stolte af jer. For det er vi, hele A. P. Møller Skolen: Vi er stolte af jer alle hver især, for I er fornemme ambassadører for skolen og hele det danske mindretal. I ved, hvor I kommer fra. I er rustet til at tackle de kommende udfordringer. I har fået jeres rødder, og nu er tiden inde til, at I bruger jeres fødder for at komme videre i livet.

Det er nu sidste gang, I sidder på trappen under planetsystemet. En trappe, som I kender så godt, fordi den har været et fast omdrejningspunkt for jeres færden på skolen i alle de år, I har været her.

Mange af jer var med for snart 6 år siden, da dronning Margrethe og Mærsk McKinney Møller indviede skolen. I var med i idrætshallen, iført t-shirts, som viste, at I nu var elever på A. P. Møller Skolen. Nogle af jer har haft den på igen i den

seneste uge. Flere af jer stod dengang uden for og vinkede farvel til hr. Møller. Han så jer, steg ud af bilen, kom over til jer og talte med jer. I viste ham jeres mobiltelefoner – og I oplevede et ganske særligt menneske med en enestående personlighed. Det var for jer starten på jeres skolegang på A. P. Møller Skolen.

Dengang for længe, længe siden skulle I til at begynde i 8. klasse. Det kan I vel næppe huske, da seks år er lang tid, når man er 19 eller 20 – men det kan vi!

En stor del af jer kom først til i 9. eller 11. klasse. I blev hurtigt fanget af A. P. Møller Skolens ånd og fandt jer til rette på skolen. Fælles for jer alle blev det, at A. P. Møller Skolen blev jeres skole. Omdrejningspunktet for jeres tilværelse og læring. Det sted, hvor I var sammen med jeres klassekammerater, samarbejdede med lærere og alle de andre ansatte, som er uundværlige for en skole. Det gælder ikke mindst pedeller, sekretærer og kantinedamer, som I fik daglig kontakt til.

Den 1. september 2008, på indvielsesdagen, holdt jeg om aftenen en tale, hvori jeg sagde følgende:

”Fra og med i morgen er A. P. Møller Skolen en rigtig skole med alle de muligheder og udfordringer, alle de positive, men også uundgåeligt mindre gode oplevelser, som hverdagen i alle skoler rummer. Oplevelser vil blive transformeret til minder. Der sker vækst og modning. Det er en ny verden, der åbner sig. Fra i morgen kommer A. P. Møller Skolen til at præge eleverne for livet. Det bliver deres alma mater, som de forhåbentlig vil referere til med glæde og stolthed.”

Denne profeti er i mellemtiden blevet til virkelighed for jer alle sammen.

Vi har fulgt jer med interesse og opmærksomhed lige siden jeres første dag på skolen. Været undervisere, vejledere, coaches, samtalepartnere igennem alle årene. Taget jer alvorligt som individer og personligheder. Jeres studieleder Erik og jeres klasselærere har været sparringspartnere. De har guidet jer, men har i nogle tilfælde også måtte retvise jer. Det er sket for at fremme jeres læring og uddannelsesvej. For at I har kunnet få det optimale udbytte af jeres skolegang.

I har altid stået i centrum for vores arbejde og opmærksomhed. I er vokset og modnet meget i løbet af jeres skolegang. I er gået fra at være børn til nu at være voksne. I er på denne dimissionsdag velforberejdede og rustede til alle de

udfordringer, som herefter følger. Derfor kan underviserne med glæde konstatere: ”mission accomplished”.

Kan I huske dagen, da det hele begyndte for 13 år siden? Jeg er sikker på, at jeres forældre kan huske det, som var det i går. Lige nu sidder jeres mødre og fædre, jeres ”Oma” og ”Opa” og tænker tilbage på denne dag, trækker på smilebåndet, mindes jer som små børn. Og nogle kniber måske en tåre, når de tænker tilbage til den første skoledag. For det var jo kun for lidt siden.

Hvordan I stod spændte i skolegården med hver jeres kræmmerhus, jeres ”Schultüte”. Den spændende allerførste skoledag. Starten på 13 års skolegang. Starten på utallige skolemåneder, -uger, -dage og -timer. Begyndelsen på en ny verden af læring. Hvor jeres naturlige nysgerrighed gav anledning til at stille spørgsmål og søge svar. Siden øgedes kravene. Da I kom i gymnasiet, blev I pludselig konfronteret med taksonomiske niveauer. Det virkede umiddelbart faretruende, men var det ikke nødvendigvis for alle. Og nu er det slut.

Det er meget sigende, at I selv kan se sammenhængen: Da I skulle fotograferes til jeres blå bog, valgte I at lade alle elever og medarbejdere posere med netop en ”Schultüte” med et selvvalgt slogan. Og billederne viser en mangfoldighed af personligheder.

Der er sket uendeligt meget på de 13 år. Med jer personligt. I jeres familier. Lykkelige og mindre lykkelige stunder. Glæder og fantastiske oplevelser, men desværre også sorg. Vi alle lever livet forlæns og forstår det baglæns.

Der er også sket meget i den verden, vi lever i. Der er blevet skrevet historie, og den skrives fortsat.

Da I begyndte i skolen i 2001, lige efter årtusindskiftet, syntes en ny verden at være blevet født efter Murens fald og demokratisering. Krigene på Balkan var omsider blevet afsluttet. Det syntes en overgang, som om den fagre nye verden vitterligt skulle blive en realitet. Få måneder efter jeres skolestart styrtede imidlertid et verdensbillede i grus, da terrorister styrede to passagerfly ind i Twin Towers i New York.

I gik i første klasse, var begyndt at lære at skrive, læse, regne, var ved at opsuge skolens lærdom – men jeg er sikker på, at I alle husker 9/11. Det er denne

begivenhed, som skulle præge jer for livet, for den forandrede verden. Dens konsekvenser fik omgående betydning også for jeres liv, som ville have været et ganske andet uden denne afgørende begivenhed. Mens den 9. november 1989 prægede jeres forældre, var det 9/11, som kom til at præge jer og jeres verdensbillede.

I er opvokset i en verden, hvor krig og konflikt har været normalitet. Danmark og Tyskland har været involveret i krige næsten lige siden. 150 år efter Dybbøl fører de to lande lykkeligvis ikke længere krig mod hinanden, men side om side med hinanden i egne fjernt fra Sydslesvig. Nogle af jer har familiemedlemmer eller kender nogen, som er eller har været udsendt, og I ved, hvad det gør ved mennesker og deres familier.

I er også blevet præget af den globale finanskrisen i 2008, som førte til recession i store dele af verden. Og I er i den lokale verden blevet præget af mindretallets kamp for 100 % i tilskud, for I var aldrig i tvivl om, at I hver især naturligvis er lige så meget værd som alle andre.

I er måske allermest blevet præget af globaliseringen, der allerede var en realitet, da I blev født, men som siden har fået gennemgribende, næsten altomfattende betydning for os alle. På godt og ondt er det meget lokale og det globale vævet tæt sammen med næsten uendeligt mange muligheder, men også med udfordringer, som I nu står over for at skulle mestre.

Dertil kommer en accelererende informationsteknologisk revolution, der er præget af næsten eksponentielle udviklingsprocesser. Den mobiltelefon, som Nis, Pelle og de andre drenge for seks år siden viste hr. Møller, er i dag blevet en museumsgenstand. Måske har I dem jo stadig liggende et sted derhjemme. Jeres smartphones har i dag større kapacitet end de computere, som dengang mødte jer her på A. P. Møller Skolen, og som i øvrigt stadig er her.

I har nu tablets og mange andre ting, er på What's app og facebook, læser bøger på Kindle, er google maniacs, kommunikerer med hinanden på Skype – og I færdes i det hele taget hjemmefra i det elektroniske og virtuelle univers. Alligevel er der nogle af jer, som stadig holder af de gode gamle printmedier, læser aviser, tidsskrifter og bøger. Det glæder historikeren.

Da I kom i skole, var den elektroniske verden en virkelighed og havde været det i

en årrække; men ingen kunne vide, hvilken revolutionær udvikling, der ville finde sted i de følgende 13 år. En udvikling, som I er del af, og som har forandret rammerne for læring og undervisning. Og udviklingen fortsætter med stadig stigende hastighed.

Det var ikke nogen selvfølge for jer alle, der sidder på trappen her i dag iført studenterhuen, at I skulle blive studenter, da I i 2001 blev indskolet. Det lå heller ikke i kortene for jer alle, da I begyndte i 7. klasse, at I skulle afslutte med en studentereksamen. Men ikke mindst takket være fællesskolen og de store muligheder, som niveaudelingen bød for, at I kunne lære og modnes i hver jeres tempo, nåede I jeres mål. I er studenter nu.

Rigtig mange af jer er mønsterbrydere: I er de første i jeres familie, som opnår en studenterhue. Dermed ligger mange muligheder åbne for jer. Grib og udnyt de chancer og muligheder, som viser sig på livets fortsatte vej. Studenterhuen er afslutningen på skolegangen og starten på fortsat uddannelse.

Cirklen er sluttet. Den begyndte en sommerdag for 13 år siden, da I sammen med jeres forældre og pårørende markerede overgangen fra børnehave og hjem til skole. Den sluttes i dag med dimissionen. Nu forlader I skolen. Lige om lidt.

Tak, fordi vi måtte have jer som elever og lære jer at kende som personligheder. Tak, fordi vi i en fortløbende dialog fik mulighed for at præge jer og vise jer vejen ind i almindannelsen. Tak for alt det, vi lærte af jer. Tak for opmærksomheden!

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Translokations-/dimissionstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/jorgen-kuhls-dimissionstale-2014>